

mindre, Fag. Saa var der nemlig Mulighed for, at Faget kunde komme igennem hele Krisen ved Hjælp af denne Bestemmelse, idet de arbejdsledige kunde søge over til andre Erhverv. Men naar der er Tale om en almindelig Krise som den nuværende, der omfatter hele Byggeindustrien, Arbejds-mænd og Jordarbejdere, Industriarbejdere o. s. v., er Muligheden for de arbejdsløse for at faa Arbejde udenfor det Fag, de ellers beskæftiger sig med, i Virkeligheden lig Nul, og saa betyder Bestemmelsen i § 31, 6te Stykke, ikke det samme. Det kan være et langt, langt større Tal, og det viser sig i Øjeblikket, at det er et langt, langt større Tal, som er uden fortsat Hjælp, og alligevel har Kasserne som Gennemsnit — eller maaske ingen af dem — ikke saa mange uden fortsat Hjælp, at de i Henhold til denne Lovs Bestemmelser kan faa Hjælp i det Antal Dage mere, som Lovens Bestemmelser tager Sigte paa. Derfor bør man efter min Mening under en saa almindelig Krise som den forhaandenværende tolke denne Bestemmelse saaledes, at der ydes en Hjælp til dem, der har opbrugt hele deres Understøttelse.

Jeg forstod paa det ærede 3die Medlem for 4de Kreds, at der neppe er meget Haab om hans Medvirken til dette Lovforslags Gennemførelse, og jeg forstod, at det ærede Medlem vilde henvise til de kommunale Hjælpekasser. Men i saa Henseende gælder det jo, at Kommunerne i Øjeblikket er i høj Grad spændt for; de har ydet Bevillingerne til de kommunale Hjælpekasser uden at kunne vide paa Forhaand, at man fra et saa fremtrædende Parti som det, det ærede Medlem repræsenterer, vilde henvise saa store Dele af de arbejdsløse Medborgere til Hjælpekassernes Forsorg, saa jeg tror, at Kommunerne vilde være meget kede af at faa denne Byrde overdraget.

Jeg vil gerne gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af den højtærede Socialministers Udtalelse om Hjælpekassernes Begrænsning, idet han nævnte et Beløb som Maksimum. Det maa vist bero paa en Fejlhuskning hos den højtærede Minister. Det er ikke noget Maksimumsbeløb, der er fastsat i den paagældende Bestemmelse. Det har tidligere været stærkt omdisputeret, hvor meget eller hvor lidt den Bestemmelse betyder, men jeg tror ikke, man har Lov til at slaa fast, at det er nogen Maksimumsbestemmelse i den Henseende, hvori den højtærede Minister nævnte det.

Jeg vil paa mit Partis Vegne meget

henstille til det høje Ting, at dette Lovforslag behandles velvilligt og snarest muligt ophøjes til Lov. Mange Tusinde Mennesker venter paa, at Loven skal blive vedtaget, Mennesker, der er uden Skyld i den Arbejdsløshed, de er ude i, og som i højeste Grad trænger til at faa den Hjælp, som herigennem vil kunne gives dem.

Tvede: Atter kommer der et Lovforslag herover fra det høje Folketing kun med Støtte af det radikale Venstre og saa selvfølgelig med Stemmer fra Ministeriets Meningsfæller. At Ministeriet fremsætter Lovforslag, dannede over dets egne socialdemokratiske Ideer, er meget forstaaeligt, men hvis Forslagene skal være andet og mere end Programproklamationer og gøres til Love, maa de tillempe saaledes, at de kan samle de for en Gennemførelse i Rigsdagen nødvendige Stemmer, og denne Tillempling skal jo ske her paa Tinge. Nu ser jeg vel, at den høje Regering og dens Meningsfæller har ladet det den 15. December forrige Aar i Folketinget fremsatte Forslag, som vi nu behandler her, ganske omarbejde i det høje Folketing, og derved er det ogsaa lykkedes Regeringen at faa det radikale Venstres Medlemmer til at stemme for Forslaget, men da den Tilslutning jo ikke er tilstrækkelig til Lovforslagets Gennemførelse i Rigsdagen; saa synes det mig, at Tillemplingen allerede i det høje Folketing burde være gjort saaledes, at der var banet Vej for Forslagets endelige Vedtagelse. Den høje Regering kan ikke vente, at mine Meningsfæller og jeg skal stemme for Forslag, der er opbygget paa Principper, som vi mener strider imod, hvad der er rigtigt. Da den høje Regering og det radikale Venstre, der nu yder Regeringen sin Støtte, stod som Opposition, vilde de jo heller ikke stemme for den daværende Regerings Forslag, naar disse indeholdt noget, som ikke tiltalte dem. Det er for saa vidt ikke noget at bebrejde dem, men saa kan de heller ikke bebrejde os, at vi ikke stemmer for de Forslag, der kommer, uden at de indeholder noget, som ogsaa kan tiltale os. Det at stemme for et Lovforslag vil jo sige, at man tager Medansvaret for det, og derfor maa Lovforslaget ogsaa have et saadant Indhold, at man kan forsvare det.

Det foreliggende Forslag maa vi selv i den ændrede Skikkelse, som vel har fjernet de i det oprindelige Forslag indeholdte Ændringer i den bestaaende Arbejdsløshedslov — der var os absolut imod —, modsætte os, thi det svækker Forsikringsprincippet